Aº. 1807. N°. 156.

KONINKLIJKE COURANT.

VERDRAGT MAAKT MAGT.

Dingsdag den 30 Junij.

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officiëel*.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan den *Directeur der Koninklijke Courant, in den Haag*.

HOLLAND.

DEN HAAG *den 29 Junij.*

DE Ridder en Staats-raad *Goldberg* is, van deszelfs reize naar het Hoofdkwartier van Zijne Majesteit den Keizer der Franschen en Koning van Italiën, in deze Residentie terug gekomen.

Men heeft de hoogstbelangrijke tijding ontvangen van de allezints voordeelige gevolgen, aan de zijde der Franschen, van den slag tusschen de Groote Armee en die der Russen, op den 14 dezer maand, bij *Friedland* voorgevallen.

De Overwinnaars zetten hunne behaalde voordeelen met eene ongelooflijke snelheid en voorspoed voort. Den 16 dezer maand zijn de Franschen de Stad Koningsbergen binnengerukt, en vonden aldaar een aanzienlijken voorraad van levensmiddelen en 150,000 geweeren; terwijl de Stad met gekwetsten en zieken was opgevuld.

De Fransche Keizer, in persoon, vervolgt de Russen naar den kant van *Tilsit*, en jaagt hen op zoodanig eene wijze na, dat de vlugtende Vijand geene gelegenheid ziet, om zich te vereenigen.

Ook heeft de Maarschalk *Mortier* een aanval gedaan op dat gedeelte der Russische Armee, het welk zich aan de boorden van de Narew bevindt, en hetzelve, op den 11 dezer, in den omtrek van *Ostrolenka*, geslagen, en 5000 krijgsgevangenen gemaakt. Deze Maarschalk zal derhalven in staat zijn, om de operatiën van Keizer *Napoleon* krachtdadig te ondersteunen.

FRANKRYK.

PARYS *den 25 Junij.*

Z. Keiz. H. Prins *Borgheze*, 's Keizers Schoonbroeder, is gister ten vijf uren in den achtermiddag in het Paleis te St. Cloud aangekomen, en heeft aldaar, aan H. M., van wegen Hoogstderzelver Keizerlijken Gemaal, de tijding gebragt van de Overwinning, welke de troepen der Groote Armee, onder Zijner Majesteits onmiddelbaar bevel, den 14 dezer, te Friedland, behaald hebben. De Prins *Borgheze* heeft zijne reize, en inzonderheid het laatst gedeelte derzelve, met de uiterste snelheid volbragt. In vier dagen tijds is hij uit Berlyn te St. Cloud aangekomen. [*Zie Artikel Berlyn hier onder.*]

Men verwacht het Officiëel jegerberigt dezer nieuwe zege in het eerstvolgend nommer van den Moniteur. In dat, van heden behelst het gemelde blad, behalve eene korte (*reeds aan onze lezeren bekende*,) opgave der vruchten van den geleverden veldslag, eene herhaling van het 28ste Bulletin, uit hoofde van eenige in hetzelve gelopene onnaauwkeurigheden en uitlatingen. De voornaamsten dezer laatsten wordt gevonden in het verslag van den strijd bij Deppen, alwaar vergeten is, intevoegen, dat de Generaal *Roget*, gekwetst en van zijn paard gevallen zijnde, bij eenen aanval der Kavallerie gevangen gemaakt, en dat den Brigade-Generaal *Dutaillis* door een kanons-kogel de arm is afgeschoten. In het gevecht van Lomitten hebben onze troepen, in plaats van 120 man, 200, aan dooden en gekwetsten verloren.

Te Bordeaux hebben eenige der voornaamste huizen van Koophandel, met brieven uit Cadix, eene gewigtige tijding ontvangen, doch waarvan de echtheid, voorzit wat de omstandigheden betreft, nog ten hoogsten onzeker blijft, dewijl die berigten daarom reut, [illegible] als met opzigte tot den datum, verschillen. De tijding is, namelijk, dat de Spanjaarden, twaalf duizend man sterk, en door den Brigadier *Liniers* aangevoerd, Monte-Video op de Engelschen heroverd zouden hebben; na dat de Spaansche magt, met 8000 Negers vereenigd, aan de tweede Engelsche Expeditie, welke te Buenos-Ayres geland was, zou hebben slag geleverd, en deze gansche Expeditie met het zwaard doen omkomen; zoo dat het getal der genen, welke zich nog hebben kunnen inscheepen, zeer gering moet geweest zijn.

DUITSCHLAND.

STRAALSOND *den 21 Junij.*

Men weet thans alhier met zekerheid, dat een mondgesprek tusschen onzen Souverein en den Franschen Maarschalk *Brune* gehouden is. Zie hier het verhaal, hetwelk omtrent die bijeenkomst en 's Konings verdere reize gegeven wordt. Den 4 dezer reisde Z. M. van hier naar Greifswald, en begaf zich des achtermiddags naar Behladkow, alwaar hij het bewuste gesprek met den Maarschalk *Brune* hield. Een aantal Zweedsche Opper-Officieren waren in 's Konings gevolg. Bij Schladkow stond een detachement van het Husaren Lijf-Regiment geposteerd. Na de terugreize van den Maarschalk *Brune*, die van Anklam naar Schladkow gekomen was, begaf zich Z. M. naar Zythen, en verder naar de grenzen, om de maatregelen van verdediging en de troepen in oogenschouw te nemen. De Koning reed met zijn gevolg tot aan den slagboom aan het eind van den Anklammer-Dam, alwaar de laatste Zweedsche Vedette staat, en keerde vervolgens terug naar Greifswald, alwaar de studeerende jeugd de gunst genoot, om des avonds, bij toortslicht, een Duitsch Gedicht aan Z. M. te overhandigen. Des anderendaags reisde Z. M. naar Loitz, en bezigtigde onder weg de opgeworpene Veldwerken. Des namiddags begaf de Koning zich naar de Brug aan de Peene, om den staat der zaken in oogenschijn te nemen, en zette vervolgens de reize voort naar de Meyenkrebspas. Ook hier ging de Koning naar de Brug; zij was aan de andere zijde opgetrokken, en Z. M. werd door de aldaar geplaatste Hollandsche manschap aangeroepen. Na gegeven antwoord werd de Brug neergelaten, waarop de Koning tot aan den slagboom op de Zweedsche zijde ging, en gedurende eenige oogenblikken de omliggende landstreek opnam. Eindelijk keerde Z. M. over Grimm naar Straalsond terug. Alömme is hoogstdezelve ontvangen met liefde- en vreugde-blijken, die des te levendiger waren, daar het doel van 's Konings reize aan zijne Pommersche Onderdanen het eind der rampen van den Oorlog scheen te beloven.

De Engelsche Envoyé, Heer *Stratton*, heeft op heden bij den Koning zijne afscheids-audientie gehad, en den Chargé d'Affaires, Heer *Bathurst*, aan Z. M. voorgesteld.

Een aantal troepen, die op het Eiland Rugen lagen, wordt thans naar het Vaste Land van Pommeren verlegd.

BERLYN *den 20 Junij.*

Het is 's Keizers Schoonbroeder, Prins *Borgheze* zelf, aan wien de last is opgedragen, om de tijding der overwinning bij Friedland naar Frankryk overtebrengen. Deze bijzonderheid vereenigt zich met al het geen men reeds vernomen heeft, om de behaalde zegetekenen doen beschouwen als eene der gewigtigsten, welken de Fransche Legers nog immer bevochten hebben. De bovengemelde Prins is, op zijnen togt naar Parys, heden door deze Stad gereisd.

In den loop der vorige maand heeft alhier te Berlyn, in het Paleis der Regering, de uitwisseling plaats gehad der op den 18 April te Warschau gesloteene Traktaten, bij welken de Huizen van Anhalt Schwartzburg, van der Lippe, Reuss en Waldeck, tot de Rhijn-Confederatie toetreden. Van den kant Zijner Majesteit den Keizer en Koning, was deze last opgedragen aan den Gouverneur van Berlyn, Generaal *Clarke*. De overige gelastigden waren, de Baron *van Gagern*, voor de huizen van Anhalt; de Heer Baron *van Keselhadt*, voor het Huis Schwartzburg; de Heeren *van Helwing* en *van Marthille*, voor het Huis *van der Lippe*; en de Baron *van Reineck*, voor den Vorst van Waldeck.

Door deeze onderscheidene Traktaten bekoomt de Rhijn-Confederatie twaalf nieuwe Medeleden, welke allen, door den luister hunner Huizen, en de gevoelens die hen bezielen, waardig zijn Leden van dezelve te wezen. Dus ziet men deze voortreffelijke Staatkundige inrigting, die het beschaafd Europa als eenen geduchten voormuur, en de daar in deelnemende Huizen als de Arke des Verbonds beschouwen kunnen, van dag tot dag diepere wortelen schieten. Niets kan daar van een grooter denkbeeld geven, dan de inrigting alleen, die aan de Duitsche Vorsten door deze verbintenis een nieuw aanwezen geeft, en hun ten gelijken tijde eene aanzienlijke vermeerdering van magt verschaft. Waar vinden wij ergens in de Geschiedenis inrigtingen, tot dewelken, onder zulke eenvoudige omstandigheden, de eerste grondslag gelegd is? Doch het ontbrak ook aan eenen *Schepper*, wiens genie op hetzelfde oogenblik voltooit dat hij begint. De Romeinsche Keizers zonden staande Legioenen naar de uiterste grenzen des Rijks, om dezelven ten voormuur te dienen; doch de Fransche Keizer schept aldaar Rijken. Hij stelt Provintiën, in de plaats der Legers; Souverainen, in de plaats der Legerhoofden, en geheele Volken in de plaats van Soldaten. Indien men deze vergelijking van den ouden met den tegenwoordigen tijd verder wilde voortzetten, zoude men zien, dat het bijzonder karakter van *Napoleons* genie gelegen is in alle denkbeelden te vergrooten, alles tot eenen verhevener maatstaf te meten, zijne berekeningen een

onbeperkte uitgeſtrektheid, en zijne inrigtingen eenen ſteeds toenemenden aanwas van kracht mededeelen; in één woord, op alles wat hij onderneemt het zegel der onſterflijkheid, die voor hem zelf beſtemd is, te drukken.

FRANKFORT *den* 23 *Junij.*

Uit Sileſiën verneemt men, dat, na de bezitneming van Neisſa, de Franſche Diviſie-Generaals *van Damme* zijn Corps verëenigen zal met de troepen, die Koſel ingeſloten houden, ten einde de veroovering dier Veſting te beſpoedigen, bijaldien zij niet reeds inmiddels gekapituleerd mogt hebben. Vervolgens zullen de gezamentlijke troepen het beleg ſlaan voor Glatz, 't welk de Generaal *Kleist*, die alle verdere onderneming tot ontzet van Koſel of Neisſa opgegeven ſchijnt te hebben, thans bezig is met verſchanſingen te dekken. Z. M. de Koning van Wurtemberg heeft het groote Ordes-teeken van verdiensten aan de Generaals *van Damme* en *van Kamrer* geſchonken. Vier Franſche Opper-Officieren zijn te gelijkertijd tot Ridders dier Orde benoemd. De Generaal *van Seckendorff*, die uit Sileſiën terug geroepen is, zal voortaan het Corps Wurtembergſche Invalides kommandeeren; het Regiment, waarvan hij eigenaar was, is aan den Generaal *Kamrer* gegeven.

De Saxiſche troepen onder den Generaal *van Solenz*, die tot het beleg en de inneming van Dantzig medegewerkt hebben, zijn den 1ſten Junij, volgens een twee dagen te voren ontvangen bevel, op marſch gegaan, om zich, te Mariënburg, met het Corps de Reſerve der Groote Armee, onder den Maarſchalk *Lannes*, te verëenigen.

HANOVER *den* 20 *Junij.*

De eerſte Diviſie der Spaanſche troepen, die uit Italiën naar Duitſchland gemarcheerd zijn, is reeds grootendeels alhier en in onzen omtrek aangekomen. Deze Diviſie ſtaat onder bevel van den Generaal *Hermoſella*, en bevat de vijf Regimenten Guadalaxara, Algarbiën, Villa-Vicioza, Kataloniën en Zamora, te zaam, zoo aan Infanterie als Kavallerie, een getal uitmakende van 3830 man.

STETTYN *den* 22 *Junij.*

Het Hoofdkwartier van den Maarſchalk *Brune*, het welk ſedert eenigen tijd te Demmin en te Friedland aan de Pommerſche grenzen geweest is, bevindt zich ſedert den 20 weder alhier. Daar de wapenſtilſtand met de Zweden blijft voortduren, en de Engelſchen nog niet komen opdagen, is des Maarſchalks voornaamſte aandacht gevestigd op de belegering van Colberg, welke met nadruk word voortgezet.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 24ſten Junij, waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondſen als volgt: 5 pCt. Geconſol. jouiſſ. van 22 Maart 1807, 76 fr. 60 c. *Idem*, jouiſſ. van 22 Sept. 1807, 73 fr. 90 c. Actiën van de Bank, jouiſſ. van 1 Januarij, 1272 fr. 50 c.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Belangrijk Berigt over de zich onbrandbaar noemende Menſchen.

Deelden wij, vóór eenige dagen, (*zie Koninklijke Courant No.* 140,) aan onze Lezeren een berigt mede, dat Dr. *Muller* te Bremen, bij gelegenheid van het verblijf van den Heer *Roger* aldaar, alle zijne proeven had nagedaan, en dus volkomen bewezen had, dat in deze, in het eerſte opſlag zoo wonderbaar ſchijnende proeven, niets boven-natuurlijks lag; thans kunnen wij onze Lezeren berigten, dat ook in ons Vaderland deze zelfde proeven met het beste gevolg zijn in het werk geſteld, blijkens het navolgend

BERIGT *van het* NATUUR- *en* SCHEIKUNDIG GENOOTSCHAP *te* GRONINGEN, *betrekkelijk de Proefneemingen van den zich onbrandbaar noemenden Heer* LYONNET; *medegedeeld door de Leden* STRATINGH *en* WICHERS.

Het gerucht, het welk met zoo veel ophef verſpreid werd, over de wonderbare proefnemingen van de zich noemende onbrandbare menſchen *Roger* en *Lyonnet*, deed ons zeer verlangen, van de proefnemingen zelve ooggetuigen te zijn, waaraan ook in eenen zekeren zin voldaan werd, door de verſchijning van een' dier Heeren, namelijk *Lyonnet*, alhier te Groningen, die onze Stadgenooten vier malen met zijne proefnemingen verëerde. Echter werd ſchielijk door eenigen onzer opgemerkt, dat ſommige dier proeven dat bovennatuurlijke niet hadden, het welk *Lyonnet* er van voorgaf; en het Genootſchap, hierop indenkende, van hoe veel belang het zoude zijn, om zoo veel mogelijk in deze proefnemingen het wezenlijke van het ſchijnbare te onderſcheiden, rekende het dienstig, om twee zijner Leden, *Stratingh* en *Wichers*, te verzoeken, nog eens dezelfs proefnemingen naauwkeurig gade te ſlaan.

Na het verſlag van hun lieden, aan de overige Leden medegedeeld, rekenden deze het zich eenen ſchuldigen pligt, om die Leden met het verder onderzoek van die proefnemingen te belasten, en vervolgens door middel van dit Blad onzen Stadgenooten het voorоordeel te benemen, waartoe zij anders mogelijk zouden kunnen overhaelen, als of de Manſten opzigte van zijne brandbaarheid, in eenigen deele van zijne Natuurgenooten onderſcheiden ware, en zijne proeven niet volgens de gewone Natuurwetten zouden kunnen verklaard worden.

Dat wij echter hierin veel licht ontvangen hebben van het ſtukje, door de Heeren *Barneveld* van Amſterdam, over deze onbrandbare menſchen, (*medegedeeld in den Alg. Kunst- en Letterbode, No.* 6 *en* 7,) kunnen wij niet ontkennen; doch, daar wij nu meer bijzonder voor het Algemeen ſchrijven, het welk dat Tijdſchrift zoo zeer niet leest, dunken wij met gerustheid iets uit hetzelve ontleenen, ter opheldering van *Lyonnet's* proefnemingen, verder de proeven van de Heeren *Barneveld* met de onzen vergelijken, en 'er dat gene bijvoegen, het welk wij denken, aan de aandacht van die Heeren mogte zijn ontſlipt.

Tot beter verſtand echter van de volgende proefnemingen, dienen wij den Lezer, vooraf, op eenige waarheden opmerkzaam te maken.

Ten eerſten, dat de warmte van een ligchaam vermindert, aan welks oppervlakte de uitwaseming van eene vloeistof plaats heeft.

De vloeistof, immers, door in een' dunner' veerkrachtiger' ſtaat over te gaan, heeft daartoe eenige hoeveelheid van warmteſtof noodig. Deze ontneemt zij nu aan de omringende ligchamen, welke ligchamen zij dus door beroovinge van warmteſtof doet verkoelen. Want, wanneer men met natte kleederen is gedekt, voelt men eene koude, eene huivering, die niet anders ontſtaat, dan door het verdampen van het water dier kleederen; dit gaat tot een dampvormig ligchaam over, en berooft daar door ons ligchaam van warmteſtof, en laat verkoeling na. *Lyonnet* nu zorgt in zijne proefnemingen, dat, door het waſſchen van zijne handen en voeten, (om, als het ware, den aanſchouweren te toonen, dat dezelve met geene beſmeringen voorbereid zijn,) de grond bevochtigd blijft, en bedient zich dus onbemerkt van dat middel, tot het beter doen gelukken van zijne proefnemingen. (1) Een gloeijend ijzer nu door een vochtig deel des ligchaams wordende aangeraakt, zal dat vocht, in damp overgaande, een gedeelte van de warmteſtof des ligchaams tot zich nemen, en zoo doende hetzelve eenigzins verkoelen.

Op gronden van deze waarheid laat het zich ook grootendeels verklaren, hoe de Heeren *Lyonnet* en *Roger* zich in eenen oven hebben kunnen begeven, waarin een ſchaapenbout gebraden werd, en eijeren in hunne handen gaar kookten. Al ware het, dat wij aan deze onderneming eens geloof gaven, (waaraan wij echter met reden twijfelen,) zoo moet dit toch niemand doen verbazen, en als iets onmogelijks voorkomen, daar dit in het geheel niet nieuw is, zoo als ook onder anderen blijkt uit het gene onze kundige en hier alle gezag verdienende Landgenoot *Uilkens* (in zijne Redevoeringen, D. II. ſt. 1 pag. 140,) hieröver mededeelt.

„ De uitwaseming (zegt hij,) vermeerdert ſteeds bij toenemende warmte, waardoor de temperatuur, even als bij het kokend water, gelijk blijft: de warmteſtof wordt toch bij de uitwaseming gebonden, en verlaat alzoo ons ligchaam." En in de noot (35): „ De tijd verbiedt mij, over de hitte uittebreiden, waarin men hierdoor zonder ſchade het menschlijk ligchaam kan bloot ſtellen. Zeer vele graden boven kokend water kan eene lucht heet gemaakt worden, en dan nog kan de mensch zich eenigen tijd in dezelve ophouden. *Du Hamel* en *Tillet* zagen meisjes in eenen oven, waarin vleesch en vruchten gebraden werden, gedurende tien minuten zich ophouden, offchoon de hitte in denzelven op de ſchaal van *Fahrenheit* 275 graden was; dus 63 graden hooger, dan kokend water. Dikwerf ſtelden zij zich aan deze hitte zonder eenig nadeel bloot." (2)

Ten tweeden, moeten wij wel voornamelijk opmerken, dat de vaste ligchamen eene verhoogde warmtemaat vorderen, voor en aleer zij branden kunnen.

Zoo weten wij, dat deze trap van warmte, bij verſchillende ligchamen benoodigd, verſchelden is; doch dat, hoe brandbaar zij ook zijn, allen eerst tot die branding eene mededeeling van genoegzame warmteſtof vorderen, om verder zelven vatbaar te worden voor branding, dat is, voor eene verdere ontleding van de hen omringende lucht. Zoo immers weten wij, dat een brandende zwavelſtok uitdoof, wanneer men het vlammend gedeelte naar boven houdt, doch daarëntegen veel helderder begint te branden, zoo dra men denzelven omkeert, en dus aan de bovenſte deelen gelegenheid geeft, om zich voor de ontbranding te verwarmen. Deze tijd is het ook, dien *Lyonnet* wel in acht neemt, en waarvan hij, door middel van zijne behendigheid, bij uitnemendheid weet gebruik te maken. En hierbij moeten wij ook wel in acht nemen het geen, waarop ons de Heeren *Barneveld* doen letten: dat zij, namelijk, niet met hunne ledematen over het ijzer, maar met het ijzer over hunne ledematen ſtrijken, waardoor de huid in elk voorgaand oogenblik geene genoegzame warmte aanneemt, om te branden. (3)

Ten derden, moeten wij de behendigheid en de gewoonte in aanmerking nemen; waarbij wij ook nog, tot ons leedwezen, (gelijk wij nader zullen aantoonen,) *eenig niet zeer merkbaar bedrog moeten bijvoegen.*

Wat nu het eerſte aangaat: wij bekennen gaarne, dat wij daarin bij *Lyonnet* ten achteren zijn, en dat ook alleen de hoop op zulk eene ruime geldwinning ons hierin zoo zeer zoude doen oefenen. Door deze behendigheid wordt nu gezorgd, dat de tijd, tot het doen zijner vuurproeven aangewend, ſlechts kort is, en de plaats gedurig veranderd wordt. Ja de ondervinding bevestigt ons ook genoegzaam, dat de gewoonte onze ligchamen in ſommige oefeningen zoo zeer verhardt, dat een ander, aan zulke oefeningen niet gewoon, tot dezelven in den eerſten opſlag geheel onbekwaam ſchijnt. Zoo immers zien wij den diamantſlijper met zijne bloote vingers het nog geſmolten ijs kneden; en een ſmid hier in de Stad heeft, in ons bijzijn, een' gloeijenden ijzeren bout in zijne handen, uit zijn huis, over eene der breedſte ſtraten gedragen.

Wanneer wij nu dit eene en andere onbevooroordeeld overwogen hebben, zoo kunnen wij veilig tot het meer bijzonder verklaren van 's Mans proefnemingen overgaan (4).

I. *Hij zal een gloeijend ijzer in den mond en in de hand dragen, en onder zijne voet leggen, dat nooit hier gezien is.*

Dat hij een wezenlijk gloeijend ijzer in de hand gedragen heeft, is door niemand onzer gezien; doch meermalen heeft hij hetzelve tusſchen de tanden (echter niet meer gloeijend,) gedragen. De beenachtige deelen, en vel in het bijzonder de tanden, zijn de meest vaste en minst brandbare deelen van ons ligchaam; geleiden ook niet ſchielijk de warmte. Wij hebben deze proef eenige malen in het werk geſteld, doch zorg dragende, het ijzer ſlechts met de tanden, gelijk ook *Lyonnet* deed, aan te raken. Het ſtaan op het ijzer was met een' kunſtgreep gepaard; daar *Lyonnet*, het ijzer (5) dwars onder zijne voeten hebbende, daarover met het hollе van den voet ſtond, den het niet wezenlijk aanraakte.

II. *Hij zal zich over de heviglte vlammen, die door brandende Olie veroorzaakt worden, met zijn aangezigt houden, zonder de minſte pijn te voelen.*

---

(1) *De laatſte reis, dat de Heer* L. *alhier zijne proefnemingen verrigtte, heeft hij zich opzettelijk niet gewaſſchen, daar hij zeide, dat eenigen hem dit, als zijne proeven begunſtigende, hadden voorgeworpen; maar ook toen zal niemand ontgaan zijn, dat de ijzeren plaat, waarop* L. *zijne gloeijende ijzers legde, meer dan te voren bevochtigd was, en dat hij verdere kunſtgrepen ter bevochtiging bezigde.*

(2) *Zie hieraver verder No.* 45 *en* 46 *van het Weekblad* Tot Nut van 's Algemeen, *voor* 1801.

(3) *Kortelijk kunnen wij hier ook aanſtippen, dat wij ons ligchaam niet moeten beſchouwen als een levenloos werktuig, maar, als door een bijzonder levensbeginſel, geheel bijzonder werkzaam, en op de uitwendige ſtoffen terug werkende; en zoo is het ook, dat velen door dit beginſel verklaren, hoe ons ligchaam in eene koude van* 40 *graden onder* 0 *zoo wel, als in eene hitte van* 211 *graden boven* 0, *eene gematigde warmte van* 94 *tot* 100 *graden behoudt.* (Zie *Sprenger's* Handbuch der Pathologie, 3r. Th. § 771.)

(4) *De aanwijzing der proeven, door den Heer L. gedaan, is woordelijk uit de rondgezondene biljetten overgenomen.*

(5) *De door L. gebruikte ſtaven hadden ſlechts de dikte van ongeveer* ½ *duim, en eene breedte van* 1½ *duim.*

Ook deze proef kan veilig in het werk gesteld worden, als men de deelen slechts buiten het brandpunt der vlam houdt; welk brandpunt, door den togt in het vertrek en de beweging van het ligchaam, genoegzaam verplaatst wordt, om deze proef zonder gevaar te doen; en daarbij indenkt, dat de vlam, zoo hevig door *Lyonnet* opgegeven, meest bestond uit eene vlam van brandenden Wijngeest, onder de Olie gemengd.

III. *Hij zal een' Engelschen dans dansen, op 52 maten, op verscheidene gloeijende ijzers, zonder eenig gevoel aan de voeten, die zelfs koud zullen blijven.*

Deze proef schijnt ijselijker, dan zij in der daad is; en, zoo men slechts zorge, dat de plaats, waar de ijzers liggen, een weinig bevochtigd is, (gelijk ook *Lyonnet* die altijd heeft,) en met behendigheid, nu met de hielen, dan met de teenen, beurtelings op het gloeijende ijzer en op den vochtigen grond stampt, dan zal men wel een sissend geluid en eene onaangename reuk bespeuren, doch weinige of geene pijn gevoelen, zoo als wij dit ondervonden hebben. En, wanneer wij nu hier bij in aanmerking nemen, dat deze man dit gloeijend menuetje dagelijks danst, dan is het niet te verwonderen, dat hij de eeltachtige opperhuid zoodanig verschroeit en ongevoelig maakt, dat hij van den dans even weinig pijn gevoelt, als een paard, op welks hoef men een gloeijend ijzer legt.

IV. *Hij zal walsseeren met gloeijende ijzers in den mond, gedurende 15 à 18 minuten, en een gloeijend ijzer over zijne tong strijken.*

De manier, waarop het eerste geschiedt, hebben wij reeds bij No. I. getoond; doch het laatste schijnt één der gevaarlijkste proeven te zijn. Als wij echter bemerken, dat de tong één der vochtigste deelen onzes ligchaams is, en dus bij iedere overstrijking door hem weder bevochtigd wordt, zal het ulieden (uit het geen wij boven van de uitwaseming gezegd hebben,) genoegzaam duidelijk worden, hoe wij ook deze proef zonder eenig nadeelig gevolg in het werk stelden.

Wij moeten hier ook nog herinneren, hoe geschikt de Heer *Lyonnet* zich van voorkomende kleinigheden weet te bedienen, door zich, bij deze gelegenheid, het eerst tot eenige reeds half ontstelde vrouwen te begeven, en onder het verkoelen des ijzers bij het verdere gezelschap rond te gaan.

V. *Hij draagt een gloeijend ijzer in de hand, als een' wandelstok.*

Deze vertooning hebben wij van dezen Heer niet gezien.

VI. *Hij draagt ook een gloeijend ijzer op het hoofd; zonder zijne haren te branden. en hij zal hetzelve over zijnen baard strijken, gelijk een Barbier een scheermes.*

Dat hij een gloeijend ijzer op zijn hoofd droeg, is ook door ons niet gezien; maar dat hij met eene gloeijende asschop, zich over het hair en den baard streek, was duidelijk genoeg; doch ook geen wonder, daar zijn hair vrij zwaar en zoo vochtig was, dat de damp hem boven zijn hoofd opsteeg. Ook wij herhaalden deze proeven dikwijls zonder het minste gevaar.

VII. *Hij strijkt een gloeijend ijzer over zijne beenen, zonder het minste gevoel daarvan te hebben.*

Wij zagen hem ook meermalen zijne ontbloote armen bestrijken; welke proeven ieder gemakkelijk, zoo als wij ondervonden hebben, na kan doen, slechts bedacht zijnde, dat het ijzer in eene zachte voortgaande beweging blijve; dan immers is de tijd veel te kort, dat onze huid die warmte verkrijge, waardoor zij vatbaar wordt, om te branden.

VIII. *Hij zal zijne handen en voeten wasschen in 18 à 20 pond gesmolten lood.*

Wij zouden hem bijna gerust voor onbrandbaar durven verklaren, wanneer hij deze proef volgens zijne belofte verrigt had. Maar, voorëerst gaat het wasschen bij hem zeer flordig toe, en bestaat slechts in even de hand of hiel in het gesmolten lood te steken; en ten anderen, wij zeggen ook lood, waar van het echter zeer verschilt, gelijk ook de Heeren *Barneveld* hebben opgemerkt; daar het een mengsel van lood en tin is, het welk tot zijne smelting slechts 220 graden naar *Fahrenheit*, dat is, 8 graden boven kokend water, behoeft; daar integendeel het zuivere lood eerst bij eene hitte van 550 graden smelt. Wat kunst, wat bovenaatuurlijke steekt 'er nu in, om een' verschroeiden hiel of hand aan eene oogenblikkelijke hitte van 220 graden bloot te stellen? Dit konden wij ten minsten met onze minder daartoe gebruikte voeten gemakkelijk nadoen.

Ook hebben wij van hem gezien, dat hij eerst dit vloeibaar metaal met eenen tinnen lepel in den mond wilde brengen; dan, daar deze smolt, verkoos hij hetzelve met zijne hand te scheppen. Dit geschiedde echter zoo behendig, dat hem alles ontglipte, eer hij de hand aan den mond had, en dus niets dan stukjes gestold lood uitspuwde, welke hem, zoo wij ons niet geheel bedriegen, van te voren door middel van eenen zakdoek, hem tederen avond voor het begin dezer proefneming toegereikt, werden ter hand gesteld. Waarom bediende hij zich niet liever van eenen ijzeren lepel, indien hij dezen drank niet vreesde? Hij nam vervolgens eenige stukken van het gestolde, nog heete, lood behendig tusschen zijne lange nagels, en bood dezelven den aanschouweren aan, waarvan sommigen, met minder voorzigtigheid de stukken aantastende, dezelven niet zonder schrik en onder algemeene toejuiching weder lieten vallen.

IX. *Hij doet Olie koken, en drinkt van hetzelve een lepel vol.*

Wij durven veiligverklaren, dat hij dit niet vermag zonder eenig bijgevoegd bedrog, daar men gerust kan vasstellen, dat geen deel van ons ligchaam die sidelijke hitte van 600 graden kan verdragen, welke ware kokende Olie bezit; die niet alleen in onzen mond alle vaste deelen zoude verschroeijen, maar ook de vloeibare zoo veerkrachtig maken, dat de sterkste damp die den mond des proefnemers moest opvullen, niets, waarvan wij toen niets bespeurden. Men brag hem tot deze proefneming een kannetje met Olie, die den grootsten graad van hitte scheen te hebben, doordien deszelfs oppervlakte brandde. Hij goot nu verder deze heete Olie, na eerst door het smelten van een' lepel in dezelve derzelver hitte getoond te hebben, in een koud Delfsch bord, met het nog wel gesmolten, maar nu ook reeds in het bord stollend, metaal; dat echter op eenen afstand den aanschouwer nog vloeibaar toescheen; schepte daarna met eenen anderen lepel 'er een weinig uit, en dronk het bedaard op.

Toen wij deze proef in het werk stelden, vonden wij, dat dezelve al gelijk het wonderbare verloor; daar wij bemerkten, dat de Olie, die *Lyonnet* gebruikte, in het kannetje iets boven de 220 graden, en door het herhaald overgieten op den tijd van de inslurping, niet boven de 160 of 180 graden zal geweest zijn.

Immers wij namen eenige oncen Olijven-Olie, plaatsten dezelve in een kannetje op het vuur, (welke Olie ook nu om het bevatte water wel degelijk scheen te koken,) goten eindelijk eenige wijngeest op dezelfs oppervlakte, dien wij in brand staken; van welk middel wij ons ook verzekerd hielden, dat *Lyonnet* zich bediende, om de Olie te doen branden, omdat wij de vlam van zijne Olie, die licht blaauw brandde, zeer gemakkelijk met den mond uitbluschten. In deze Olie smolten wij nu een stukje, dat wij vervaardigd hadden uit de overblijfsels van den lepel, dien *Lyonnet* in zijnen Olie had doen smelten. Wij goten het eene en andere op een bord, en namen met eenen koulen lepel, zelfs nog onder het vloeibaar zijn van het metaal, een schepje van deze Olie, en dronken die zonder eenig ongemak, met deze voorzorg, dat wij slechts met de lippen de Olie opslurpten. Hoe vele menschen vindt men nu niet, die veel sterkare hitte in den mond kunnen verdragen? Ja, ziet men niet sommige menschen de nog kokende Koffij en Thee zorgeloos inzwelgen? Immers *Barneveld* getuigt, eene vrouw gekend te hebben, die dan eerst de Chocolade beminde, wanneer zij dezelve uit de tuit van den ketel, waarin zij kookte, mogt drinken; welke dan voorzeker eene sterkere hitte heeft, dan des Onbrandbaren *kookende Olie*.

X. *Hij steekt zijne voeten in het vuur. Hij steekt een koperen speld in zijn' arm, aan welken hij een horologie hangt.*

Het eerste heeft om het voorgaande reeds geene verklaring meer noodig, zoo wij slechts aanmerken, dat *Lyonnet* door vuur de vlammen van Olie en Wijngeest verstaat. Het laatste bewijst ook in het geheel geene onbrandbaarheid; en alhoewel wij niet beslissen durven, of de Heer *Lyonnet* daartoe eenige door kunst gemaakte gaten (even als de vrouwen in de ooren,) in zijne armen heeft, dan of het meer eene stoutmoedigheid van hem is; zoo komt het ons echter minder vreemd voor, daar 'er voorbeelden genoeg voorhanden zijn, waarvan wij ooggetuigen gesproken hebben, dat menschen, uit vermaak, en zonder pijn te gevoelen, eene reeks van spelden, en wel van de grootste soort, in de huit van hun been sloegen; hetwelk in ongevoeligheid den Heer *Lyonnet* weinig schijnt toe te geven.

XI. *Hij zal alle deelen van zijn ligchaam met vlammende Phosphorus bestrijken, en hij zal ook van dezelve in den mond nemen.*

Dit is iets, dat den onkundigen wel verbazen doet, maar waarin echter zoo weinig heldenmoed en teekenen van onbrandbaarheid gelegen zijn, dat een man, die wonderen schijnen wil te doen, zich wel schamen mogt, om met zulke kunstjes de oogen van het Gemeen te willen verblinden. Immers wie weet niet, dat men veilig zich met die stof bestrijken kan, waardoor 'er eene zoo uiterst dunne laag op ons ligchaam gebragt wordt, dat die wel lichten, maar op verre na niet branden zal; en dat men ook veilig den Phosphorus in den vochtigen mond nemen kan, is genoegzaam bekend. Geraakt echter wezenlijk de Phosphorus op het menschelijk ligchaam in brand, alsdan zigt zij terstond de ijselijkste verwoestingen aan, en dringt tot aan het been door (6).

XII. *Hij zal zijne armen met sterk-water van 70 graden wasschen, zonder eenige gele of zwarte brandylekken te krijgen.*

Dit sterk-water van 70 graden zal zeker niet het slapste beteekenen, en, om een ieder daarvan te overtuigen, laat hij 'er eenen duit in oplossen, dat door de koking en opbruising eenen heerlijken indruk op den aanschouwer maakt.

Nu goot zijn knecht hem, volgens zijn zeggen, van dat zelfde water iets over de armen, waarmede hij zich gerustelijk wiesch. Dan, daar wij dadelijk het laatst gebruikte flesschje uit de hand van den knecht namen, bespeurden wij, dat dit vocht zeer veel van dat geene verschilde, waarin de duit werd opgelost, en werd hetzelve door ons van eenen flaauwzuren smaak bevonden. *Lyonnet* gaf hiervan de schuld aan den knecht, deze weder aan den Apothek r, en, toen men hem sterker aanbood, oordeelde hij het veiligst, deze proef na te laten.

XIII. *Hij zal ook de grobte uitbarsting dezer likeuren ondersaan, gelijk hij zulks bij het groot onderzoek te Parys gedaan heeft.*

Dit is inderdaad veel geschreeuw en weinig wol. Uitbarsting; een verschrikkelijk woord, en dat wel van likeuren! maar nu is de vraag: wat verstaat hij door likeuren? Zekerlijk geene Anisette of Persico. Neen, Lezer! hij brengt onder deze benaming eene geheel andere soort van vochten, als, Olie, Salpeterzuur, Wijngeest, Zwavelzuur; werpt die allen zoo wat na en door elkander op gloeijende kolen; houdt met eene heldhaftige onverschrokkenheid zijn aangezigt boven derzelver damp; welk aangezigt men nu en dan te zien krijgt, wanneer deze wonderbare Man die likeuren, met een' zwavelstok, weder doet vlammen.

Dit geheele kunststuk kan men, als men juist geene bijzondere zorg voor zijne blozende kleur heeft, gemakkelijk nadoen; slechts zorgende, zoo weinig mogelijk in dien damp te ademen.

Hij belooft eindelijk nog vele andere proeven te verrigten; dan, wij mogen ons verblijden, dat hij die nagelaten heeft, daar dit ons de moeite bespaart, om ons nog langer daarmede op te houden; en wij eindigen dan nu ook, dien Heer niet alleen stof ontzeggende, voor zoo veel zijne behendigheid en onverschrokkenheid betreft, en ons aan hem verpligt rekenende, door ons te hebben geleerd, tot welke hoogte de mensch het met die eigenschappen kan brengen; maar wij willen hier alleen bewezen hebben, dat zijn voorgeven ten hoogsten ongegrond is, als of hij een waar onbrandbaar mensch, ongevoelig voor de werking der brandstoffen, zoude zijn.

Aanstaande Luchtreize van den Heer en Mevrouw BLANCHARD *bepaald.*

De toebereidselen tot de aanstaande Luchtreize van den Heer *Blanchard* zijn thans voltooid; zijnde hij voornemens om zijne 60ste opvaart, welke de 10de zijner Echtgenote zal zijn, op aanstaanden Zaturdag, den 4 Julij, voor het Paleis in het Bosch te verrigten.

THEATRE FRANÇAIS de la HAYE.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront demain, Mercredi le 1 Juillet: PAR EXTRAORDINAIRE, ABONNEMENT SUSPENDU, AU BÉNÉFICE de Mme. Tobi, *la première Représentation des FRÈRES A L'ÉPREUVE, Drame nouveau, en trois Actes et en prose, de Mr.* Volmérange; *suivi de la première Représentation d'UTHAL, Opéra nouveau, en un Acte et en vers, imité d'*Ossian, *parôles de Mr.* St. Victor. *Musique du celèbre* Méhul: *cet ouvrage sera orné de tout son Spectacle. Costumes et Décorations Analogues. L'Auteur de la Musique, afin de donner à son ouvrage le caractère particulier, qui distingue la Poësie* Ossianique, *a supprimé les parties de violons, et les a remplacées par des parties de quintes, dont l'effet original et piquant n'avoit jamais encore été essayé.*

(6) *De Heer L. oordeelde het ook veiligst, de laatste reis, dat hij zijne proeven deed, toen hij bemerkte, dat men op dezelven meer naauwkeurig acht gaf, deze Phosphorus-bestrijking achterwege te laten.*

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *De Minister van Finantiën van ZYNE MAJESTEIT den KONING van HOLLAND* brengt ter kennisse van allen, dien zulks zoude mogen aangaan, dat door hem de noodige orders zijn gesteld tot voortzetting der *Rentbetaling van de Nationale Schulden*, zullende mitsdien, met den 1sten der maand Julij aanstaanden, en vervolgens, worden betaald de, tot en met ultimo April 1807 ingesloten, vervallene Coupons van alle Nationale Schuldbrieven en Losrenten, mitsgaders de tot en met ultimo April 1807 verschenen Renten en Interessen, op Quitantiën of bij afschrijving voldaan wordende, van alle Obligatiën, Lijf- en Losrente Brieven, behoorende tot de nog ongeconverteerde Nationale Schuld, en zulks, respectivelijk, wegens ieder soort, ten Kantore van alle zoodanige 's Lands Ontvangers, als bij de Annonce van den 21 Maart des vorigen jaars 1806, ten aanzien van soortgelijke Rentbetalingen, loopende tot ultimo Januarij 1806, en bij de Annonce van den 29 Augustus jongstleden, ten aanzien van de overbrenging der betaling van Renten en Interesten van alle Obligatien, Los- en Lijfrenten, ten lasten van het voormalig Gewest Holland loopende, breeder omschreven zijn.

Gedaan in den Haag, den 23 Junij 1807.

De Minister van Finantiën.
GOGEL.

*** *De Staats-Raad Cambier, gechargeerd met de Portefeuille van het Ministerie van Justitie en Politie*, herinnert bij deze aan allen, welke denzelven in deze zijne betrekkingen over derzelver Particuliere belangen begeeren te spreken, dat de tijd, daar toe in vorige Advertentiën vermeld, als nog bepaald blijft op Dingsdag, van elf tot één uur, in het Huis aan de Noordzijde van den Boschkant, Litt. I. No. 89.

Den Haag, den 27 Junij 1807. J. J. CAMBIER.

*** *De Directeur-Generaal over den Waterstaat van het Koningrijk Holland* zal, op den 11 Julij eerstkomenden, des voormiddags ten 11 uren, in het Logement *den Nieuwen Doelen* in den Haag, in het openbaar, aan de minstëischenden, doen aanbesteden:

1°. Het verbeteren van een gedeelte van den Zuid-polder Zee-dijk bij Edam, ter lengte van ongeveer 262 Rhijnlandsche Roeden, met de leverantie van het daartoe benoodigde Rijshout, Briksteen, Klei en Zand.

2°. Het leveren van ongeveer 3600 Lasten zware Doornikesche Steen, of zoo veel minder of meerder, als tot het voorsz. Werk zal benoodigd wezen.

3°. Het repareeren der Zee-braken in de Steen en Aarde Buitenglooijing, van het overige gedeelte der lengte van dezen Dijk.

De Bestekken zullen 14 dagen vóór de Aanbesteding ter lezing liggen, in den Haag, in het Logement *het Bossche Veerhuis*; bij *Porta*, in *den Gouden Engel*; bij *Velthoven*, op de Bierkade; en bij *Brant*, in *de Stads-Herberg*; te Delft, bij *Walterbos*; te Rotterdam, in *het groot Schippers-Huis*; te Dordrecht, in *Belle-Vue*; te Papendrecht, Giessendam en Sliedrecht, in *de Regthuizen*; te Hardinxveld, in *de drie Snoeken*; te Werkendam, in *'s Lands Welvaren*; te Gorinchem, bij *van Dongen* aan de Waterpoort, en *van Wyngaarden* aan de Kausche Poort; te Haarlem, bij *van Rhyn* in *de Halve Maan*; op Halfwegen, bij de Wed. *Hallemans*, de Wed. *Leuken* en bij *Jan Koot*; te Leyden, bij *van der Maas* aan het Amsterdamsche Veer; te Amsterdam, in *het Turfschip van Breda*; te Alkmaar, in *den Burg*; te Hoorn, in *het Onvolmaakte Schip*; te Medenblik, in *de Valk* en in *de Eendragt*; te Enkhuizen, in *het Hof van Holland*; te Edam, in *'t Heeren-Logement*; te Zwol, in *het Posthuis*; te Campen, in *de Stads Herberg* aan de Brug; aan de Lemmer, in *den Hildeman*; te Harlingen, in *het Heeren-Logement*; te Leeuwarden, in *de Valk*; en te Groningen, bij *L. van der Meien* aan de Markt.

En zal, zes dagen vóór de Aanbesteding, de noodige aanwijzing *in loco* worden gedaan, en nadere informatie te bekomen zijn bij 's Lands Directie *in loco*.

*** *De Drost van het Departement Maasland, Kwartier Rotterdam*, brengt hiermede ter kennisse van alle Ingezetenen van hetzelve Kwartier, en andere daarbij Belanghebbenden: dat hij, tot gemak der Ingezetenen, en om vruchteloze reizen voortekomen, tot het ontvangen en hooren van allen, die hem in voorschreven qualiteit zouden verlangen te spreken, zal vaceeren tweemaal ter week, des Dingsdags en Vrijdags, tusschen elf en één uur, in het Gemeenelands-huis van Schieland, binnen Rotterdam.

H. J. CAAN.

*** Wordt geadverteerd, dat door mij Ondergeteekenden, Eersten gezworen Exploicteur van den Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, uit krachte van een Akte van Default en derde Mandament, in dato den zestienden Junij, Achttien Honderd en Zeven, geïmpetreerd bij *Louis Fontaine*, Koopman, wonende te Boulogne, als bij Akte, op den 29 Januarij 1806, voor den Notaris *L. de Jonge Borgerhoff* en Getuigen, te Vlissingen gepasseerd, door *Pieter Johannes Adriaan Brauk*, Kapitein en Reder van den Commissie-Vaarder *de Brave*, gemagtigd om het noodige te verrigten, en in 't werk te stellen, zoo tot bewaring, als goede Prijs-verklaring van de Schepen, door gemelden Commissie-Vaarder genomen wordende; als mede den Advokaat-Fiskaal-Generaal over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland R. O., als zich ten deze voegende, op den 22 Junij 1807, bij openbare Edicte, *ad valvas curiæ*, ten *derdemale* zijn Gedagvaard allen en een iegelijk, welke zouden willen komen ter Reclame, of ten Beschutte, van het bij der Impetranten Mandamente gemelde Sloep-schip *the Happy Return*, en deszelfs toebehooren, in de maand April des vorigen jaars, door den Kapitein en Reeder van den Commissie-Vaarder *de Brave*, in bezit genomen, laatst gedestineerd geweest van *Arundell* naar *Newcastle*, in Ballast, omme op den 7 Julij 1807, voor welgemelden Rade in den Haag, 's morgens de klokke twaalf uren, te compareeren, ofte Gemagtigden te zenden, omme te zien wijzen het verder profijt van den voorsz. Default.

Den Haag, den 23 Junij 1807. H. B. VERBUYS.

*** Alzoo *Maarten Theunisz. Alkemade*, van verscheiden *Huisbraken en Diefstallen* overtuigd, in den nacht tusschen Woensdag en Donderdag, den 24 en 25 dezer, op eene geweldadige wijze, uit zijne Gevangenis te Noordwyk-Binnen is uitgebroken en ontvlugt, en 't er de Justitie en het algemeen belang ten hoogsten aan gelegen ligt, dat gemelde misdadige op nieuw in hechtenis kome, belooft *de Hooge Vierschaar van beide Noordwyken, Langeveld en Ossen*, eene belooning van *één-honderd-en vijftig Caroli Guldens*, aan den genen, welke denzelven *Alkemade* zal komen te ontdekken en aantewijzen, met dat gevolg dat bij weder in handen der gemelde Hooge Vierschaar gerake; zullende des aanbrengers naam, indien hij zulks mogt begeeren, worden geheim gehouden.

Het Signalement van *Maarten Theunisz. Alkemade* is als volgt:

Hij is oud, volgens zijne opgave, circa 24 jaren, geboren te *Voorschooten*, lang 5 voet 2 en 1 vierde duim, Rhijnlandsche maat, gerâmasseerd en wel in 't vleesch; rond van wezen en blozend van kleur; heeft een middelmatige neus en mond, ronde kin, en lichte bruine oogen. Zijn hair, het welk hij rond draagt, is fluik, bruinachtig van kleur en op de kruin van het hoofd zeer dun. Hij heeft vrij groote voeten, doch kleine handen; op de onderste articulatie van den pink der linkerhand eene groote wrat, en kleine platachtige wratten boven op beide de handen, voornamelijk op de regter; de beenen wat binnenwaarts, en gaat eenigzins vooroverbukkende. Hij is waarschijnlijk bij zijne vlugt gekleed geweest met een zwarte lakensche buis, op wier regte schouder is genaaid, of genaaid geweest, een wit lapje met een zwart leeuwtje 'er op; zijnde dezelve een Noordwykesche weesbuis, gevoerd met aschgraauw bombazijn, en witte of zoogenaamde stalen knoopen 'er aan, een wit mousseline vest, met dito overtrokken knoopen, hooge kraag en overslag, of een vest van zwart everlasting, met dito knoopen en een dubbelden overslag; een donkerblaauwe brabandsche linnen broek, met lichte blaauwe strepen en knoopen, als aan de buis; een genoegzaam nieuw, grof, linnen hembd, en een witte katoene of een fijne linnen halsdoek; donker-blaauwe kousen, met breede ribben; schoenen met dikke zolen en ledere riempjes, en een ronde hoed. Hij spreekt met geen boeren accent, maar vrij duidelijk en ras.

Noordwyk, den 27 Junij 1807.

Op last der Hooge Vierschaar voornoemd,
W. VAN DER LINDEN, *Secretaris*.

*** *De Commissie van Onderwijs in het voormalig Departement Holland, Zuidelijk gedeelte*, zal, op Maandag den 20 Julij 1807, te Rotterdam, boven de Vleeschhal, hare gewone Zomer-Vergadering openen, en zich, Dingsdags den 21, daaropvolgenden, beginnende des morgens ten 9 uren, onledig houden met het examineeren van de School-Onderwijzers, welke aanspraak maken op eene Akte van den vierden of derden rang, en, op Woensdag den 22, mede ten 9 uren, met het examineeren van die School Onderwijzers, welke vermeenen eene Akte van den tweeden of eersten rang te kunnen verkrijgen.

Uit naam der Commissie,
B. SPOELSTRA, *Secretaris*.

*** De Post van *Schoolmeester* in het Diaconie-School der Waalsche Gereformeerde Gemeente, in 's Hage, tegens primo Augustus aanstaanden zullende komen te vaceeren, kunnen die genen, welke bekwaam en genegen zijn denzelven te vervullen, mits liefst ongetrouwd zijnde, zich in Persoon, of met gefrankeerde Brieven, addresseeren bij Mr. *A. de Mist*, Advt.-Diacon, in 't Noord-Einde, Letter E. No. 333.

*** Vermits het overlijden van den Schoolmeester aan den Kruisweg, onder *Bleiswyk*, worden alle de genen, tot dien Post genegen zijnde, en de vereischte akte van toelating tot den vierden rang, mitsgaders bewijzen van goed gedrag, kunnende produceeren, verzocht, dezelve stukken te bezorgen ter *Secretarie van dezelve Heerlijkheid*, vóór of op den 4 Julij 1807, en aldaar in persoon zich te vervoegen op den 8 daar aan volgenden, 's morgens vóór 9 uren, om hunne gaven in het zingen te laten hooren, en te worden geëxamineerd.

*** Alzoo *Jan Drost*, geboren van *den Haag*, oud 20 Jaren, lang 5 voet, 8 duim, hebbende blond Hair en Wenkbrauwen, blaauwe Oogen, groote dikke Neus, groote Mond, dik, rond en pokdalig van Wezen;

Den 26 Junij dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het Regiment Kurassiers, Garde van den Koning.

Cornelis Kuypers, geboren te *Hilversum*, oud 21 Jaren, lang 5 voet, 8 duim, hebbende bruin Hair en Wenkbrauwen, donker blauwe Oogen, kleine Neus, groote Mond, ronde Kin, opgeworpen van Wezen;

Den 26 Junij dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het Regiment Kurassiers, Garde van den Koning.

Zoo worden de Officieren van Justitie en alle Geconstitueerde Magten, mitsgaders elk en een iegelijk, wie hij ook zij, door den Provoost-Generaal der Landmagt van Zijne Majesteit den Koning van Holland, als hiertoe behoorlijk gequalificeerd, mits deze verzocht en uitgenoodigd, alle navorschingen te willen doen, ten einde de opgemelde personen, als militairen den dienst van Zijne Majesteit den Koning verlaten hebbende, opgespoord, en in verzekerde bewaring genomen worden, met belofte, dat die gene, welke dezelve zal hebben ontdekt, met dat gevolg, dat zij in handen der Justitie geraken, naar den inhoud der Proclamatie van den 22 Junij 1799, daar voor de uitgeloofde Premie van *één-en-twintig Guldens* genieten zal.

De Provoost-Generaal voornd.

Den Haag, den 27 Junij 1807. J. ANTHONISSE.

SENTENTIE.

IN NAAM DES KONINGS.

In de zaak, hangende voor den Raad der Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, tusschen Mr. *J. Blom*, *Advokaat-Fiscaal over de Middelen te Lande in het Landschap Drenthe*, R. O., Impetrant van Appointement van Appel, ten eenre,

Op ende jegens

Roelof Meulenkamp, wonende te Bunne, in het Landschap Drenthe, Gedaagden in 't voorschreven Cas, ten andere Zijde; welke zaak in het Collegie van den Raad mondeling was bepleit.

De voornoemde Raad, met rijpe deliberatiën van rade, doorgezien en overwogen hebbende, al het geen ter materie dienende was, regt doende in naam en van wegen *Zijne Majesteit den Koning*, doet te niet het vonnis van den Raad van Finantiën in het Landschap Drenthe, van dato 25 September 1806, ten dezen in questie, en, doende het geen dezelve Raad, als Regters ter eerster instantie, hadde behooren te doen, adjudiceert aan den Impetrant deszelfs Eisch en Conclusie, ter eerster Instantie, op ende jegens den Gedaagden gedaan en genomen, en alhier in appel geïnhæreerd; Condemneert mits dien, op grond en uit krachte van Art. 4 der Ordonnantie op de Rondemaat, van dato 13 December 1805, den Gedaagden, in eene boete van *vijftien Honderd Guldens*, mitsgaders in de Kosten van den Procesfe, zoo ter Eerster Instantie als in appel gevallen, (des noods) ter taxatie en moderatie van dezen Raad.

Gedaan in den Raad, in den Haag, den drie-en-twintigsten Junij achttien-honderd-en-zeven, bij de Heeren Mr. *Stephanus Adriaan Verners van der Loeff*, Præsideerende, Mr. *Pieter Philip Juriaan Quint Ondaatje*, *Carel Webbers*, *Jan Rochussen* en *Joannes Badon Ghyben*, Raden ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, en gerefumeerd, mitsgaders gepronuntieerd, den zes-en twintigsten daaraanvolgenden.

In kennisse van mij,
(*Geteekend*,) L. VISSER.

*** Alle die genen, welke tot dato dezes iets aan het Bureau der Koninklijke Courant verschuldigd zijn, worden bij deze ten allerernstigsten aangemaand, zulks binnen één maand na dato dezes aan den Ondergeteekenden te voldoen; ten einde zich te wachten voor zoodanige middelen van Contrainte, als zouden noodig geoordeeld worden, tegen de nalatigen in het werk te stellen.

Den Haag, den 19 Junij 1807. J. P. WESTERWYK FORSBORGH, Boekhouder.

BY HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, *in den Haag*.